

Mot en ny bevissthet på jorden

Illustrasjonsfoto: colourbox.no

Hvordan kan vi få mer overflod i livet?

Av Vivi-Ann Heisholt
Tlf. 901 13 124

Mange av innsiktene som her videregirings er inspirert av et samarbeid med Azaris Fredriksen, som ble omtalt i forrige artikkel i forrige nummer. I den artikkelen så vi på hvordan vi kan åpne opp for harmoni og fri flyt av livskraft gjennom tilstedeværelse og anerkjennelse av oss selv.

Å arbeide med å skape tilstand av kjærlighet og harmoni inni oss selv gjennom meditasjon, affirmasjoner og lignende kan være en god begynnelse for å få mer overflod i livet, men det hjelper oss ofte bare et stykke på vei. Overflod handler om mer enn penger og materiell velstand. Det handler også om kjærlig-

het, glede, nytelse og andre elementer som bringer oss inn i samhørighet med oss selv og andre. Å først finne denne tilstanden av overflod inni oss, for deretter å handle og skape ut i fra denne tilstanden, er ofte hva som skal til for å materialisere drømmene vi har om overflod. Overflod handler derfor mye om samskapelse mellom mennesker. Hvilke grenser vi har mot verden vil derfor virke inn på hvor åpen vi opplever at verden er mot oss, og hva vi har av mangel eller overflod i livet.

I en rekke tradisjoner innen selvutvikling er det fokus på det enkelte menneskes utvikling innenfor rammen av barndom og personlighetsstruktur. I vårt samspill med andre mennesker har det stor betydning hva slags oppvekstvilkår vi har hatt. Utilfredshet, frustrasjon, stress, sinne, angst, depresjon, m.v., kan være med på å gi oss en generell uba-

lanse i hvordan vi forholder oss til oss selv eller andre. En underliggende og ofte ikke bevisst opplevelse av mangel, kan gjøre at vi føler oss ufullkomne og utilstrekkelige. Behovet for å føle at vi er bra nok gjør at vi kanskje kompenserer for mangelen på anerkjennelse ved enten å gjøre oss små og la andre trække over våre grenser, og strekke oss alt for langt for å tekkes andre (snill pike-/snill gutt-syndrom). Eller vi kan blåse opp egostrukturen og bli selvhvedende og trække over andres grenser (machokultur). Praktisk talt alle mennesker vil ut i fra barndommens grunnlag ha innslag av en eller begge disse to strukturene i sin personlighet, noe som vi bringer med oss inn i våre voksne relasjoner. I en selvutviklingsprosess er det derfor ikke bare oss selv vi helbreder, i forlengelsen helbreder vi også våre relasjoner til andre mennesker, naturen og den kollektive samfunnsutviklingen.

Opplevelse av separasjon

Alle mennesker har en forbindelse til det kollektive bevissthetsfeltet. Selve bevisstheten kan forstås som Skaperverket (Altet, Gud) som bare er, og denne bevisstheten uttrykkes gjennom energi. Vårt eget bevissthetsfelt (kropp, sinn, chakraer, aura) kan ses som et konsentrert uttrykk for denne energien, og denne energien gjør at vi er forskjellige fra andre mennesker og det kollektive feltet, men ikke separert.

I forrige artikkel i forrige nummer viste vi hvordan følelser fra tidligere hendel-

Påvirkning på det kollektive feltet

Kommunikasjonen mellom vårt eget felt og feltet utenfor vil alltid gå begge veier. I det øyeblikk vi retter våre ønsker, tanker og følelser ut mot andre mennesker eller hendelser sender vi energi til dem. Dette betyr at vi forer andre mennesker og det kollektive bevissthetsfeltet med våre egne mønstre. Siden knapphet på ressurser som mat og penger, kjærlighet og omsorg, anerkjennelse og respekt har preget mennesker i årtusener, har dette nedfelt seg i det kollektive bevissthetsfeltet som et grunnmønster som bunner i opplevelse

kollektive feltet endres, jo mer vil det påvirke enkeltindividene mot å få en endret bevissthet. Dette blir som en oppadgående spiral av gjensidig påvirkning. På mange måter kan vi si at den bevisstheten som allerede er skapt i det kollektive av oss som har arbeidet med selvutvikling i noen år, har gjort at evolusjonen har gitt rom for mennesker som Eckhart Tolle og Barack Obama. Begge disse er mennesker som gjennom sine handlinger og sin Væren er med på å endre den kollektive bevisstheten ytterligere.

”Alle mennesker har en forbindelse til det kollektive bevissthetsfeltet. Selve bevisstheten kan forstås som Skaperverket (Altet, Gud) som bare er, og denne bevisstheten uttrykkes gjennom energi. Vårt eget bevissthetsfelt (kropp, sinn, chakraer, aura) kan ses som et konsentrert uttrykk for denne energien, og denne energien gjør at vi er forskjellige fra andre mennesker og det kollektive feltet, men ikke separert.”

ser i livet (helt tilbake til fosterstadiet og bakover hos forfedrene) kan sitte som fastlåste avtrykk i alle våre celler, og dermed gjøre at vår livskraft blir låst fast i visse tanke- og handlingsmønstre. Disse stivnede avtrykkene kan gjenspeiles i hele vårt bevissthetsfelt som blokkeringer i chakra- og meridiansystemet og som skyggefelter i auraen.

Disse stivnede avtrykkene i cellene (og dermed i hele bevissthetsfeltet), vil skape sterke avgrensninger mellom vårt eget felt og andres. Dette har å gjøre med at vår egen stivhet gir feltet vårt et litt annet svingningsmønster enn feltet utenfor oss har. Omgivelsene utenfor kan enten ha mer bevegelige energier eller energier som er låst fast i andre svingningsmønstre. Dette kan gi sinnet en opplevelse av separasjon.

Denne avgrensningen i feltet vårt hindrer imidlertid ikke påvirkninger utenfra, det er snarere slik at den er med å regulere påvirkningen. Ifølge Hicks virker tiltrekningsloven slik at likt tiltrekker likt. Dvs. at det svingningsmønsteret som er i våre celler, tanker og følelser virker som magneter som trekker til seg energier med lignende svingningsmønstre. I praksis kan vi da se at svingningene i mønstrene våre manifesterer seg i repeterende hendelser i livet, som for eksempel å stadig tiltrekke seg feil partner eller å ha kronisk dårlig råd. Med andre ord: Mangel på overflod av kjærlighet og penger skaper og opprettholder mangel på overflod!

av mangel på overflod. Bakover i vår egen slektshistorie kan vi finne fattigdom, slit og undertrykkelse av mennesker, så det er lett å forstå hvordan vi kan ha arvet mange avtrykk som har å gjøre med mangel. I dagens samfunn kan vi se hvordan disse avtrykkene kan gi seg utslag i manglende samarbeid og konkurransementalitet: The winner takes it all! Enten vi er vinnere eller tapere strever vi med å holde på det vi har og helst vinne mer, fordi vi hele tiden kan ha denne underliggende opplevelsen av mangel. Dette kan frigjøres i oss når vi løser opp i bevisstheten og avtrykkene som holder på energien av mangel. Fri flyt av energi innebærer i sin natur overflod av alt, fordi det da ikke finnes avtrykk i oss som begrenser at universets overflod strømmer igjennom oss.

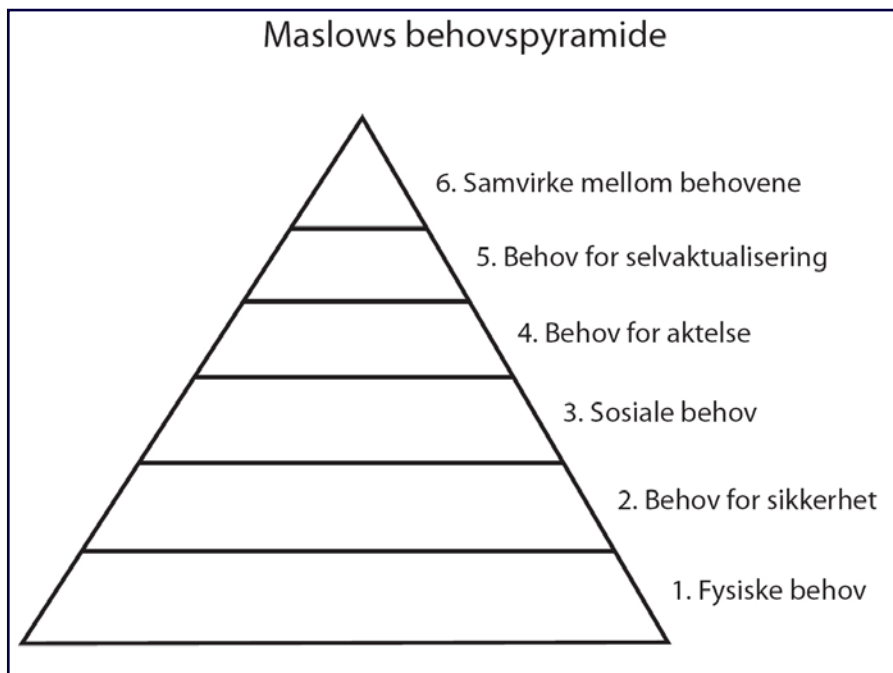
Det vi forløser i oss selv vil ha innvirkning på det kollektive bevissthetsfeltet på to plan: For det første slutter vi å fore det kollektive med de blokkerte mønstrene våre. For det andre vil vi fore det kollektive med bevissthet om fri flyt av energi, slik at flere får tilgang til denne innsikten. Etter hvert som mange nok har forløst et mønster i seg selv, vil dette kunne snu hele energien mønsteret har skapt i det kollektive. Det kritiske punktet for massen av bevissthet som trengs for å snu det kollektive sies å være på ca. 2 ½ % av befolkningen. Hver enkelt person som endrer sitt svingningsnivå og dermed sin bevissthet, gjennom å forløse sine egne mønstre, har derfor stor betydning for å få endret hele det kollektive bevissthetsfeltet. Jo mer det

Opplevelse av enhet

Mens stivnede avtrykk medfører litt fastlåste svingninger i tanker og handlinger, noe som igjen bidrar til å separere oss fra feltet utenfor oss, vil fri flyt av energi forbinde oss sterkere med feltet utenfor. Siden enhetens natur er fri flyt av energi er vi derfor forbundet med enhetsfølelsen i oss når energiene våre flyter fritt. Da vil vi ikke bare se oss selv som verdifulle, vi vil også kunne se andre som en utvidelse av oss selv både i forhold til å ha verdi, og i den forstand at vi mennesker påvirker hverandre gjensidig i alt vi gjør. Da ser vi også de grunnleggende likhetene mellom mennesker tydelig. Om man spør folk om hva som er viktig for dem i livet, vil de svare stort sett det samme over hele jordkloden: Tilhørighet, kjærlighet, vennskap, glede, ærlighet, sannhet, og lignende. Dette ser ut til å være verdier som vi alle har i dypet av oss selv, og som vi søker i kontakt med andre. Mange av disse verdiene står da også nedfelt i FNs menneskerettighetsdeklarasjon.

Når vi har fått en mer bevisst kontakt med disse enhetsverdiene kan vi oppleve at konkurransementalitet, selvhedelse og undertrykkelse av andre raderes ut av vår bevissthet og erstattes av ønske om samarbeid, samskapelse og fellesskap. I stedet for å bygge opp egostrukturen vår innenfor et begrenset felt med en hierarkisk selvhedelsesstruktur, vil mennesket/sjelen kunne ekspandere i alle retninger, ut i fra sitt senter av Væren.

Maslows behovspyramide kan være et eksempel på en slik hierarkisk selvhevdelsesstruktur. (Se illustrasjon.) Selv om denne behovspyramiden de senere år har fått tilleggsnivå som kan inkludere en mer spirituell utvikling hos mennesker, vil mange finne at den har begrensninger i forhold til å belyse deres spirituelle utvikling. Riktignok har vi her i landet stort sett dekket våre basale behov på de nederste trinnene, slik at vi har nok av tid og penger å bruke på selvutvikling. Men er det nødvendig å ha gått alle de seks trinnene i behovspyramiden for å arbeide med selvutvikling eller å være i stand til å ta enhetlige hensyn? Og omvendt: Hva om vi skulle bli rammet av en så omfattende naturkatastrofe som vi nettopp har sett for eksempel på Haiti, og kanskje opplever sult på vår egen kropp - klarer vi da å beholde vår "høye" bevissthet (som innebærer bevisst tilstedeværelse...) og dele på knappe ressurser, eller vil vi

hensyn til egne behov for selvutfoldelse/selvaktualisering, men vi vil slutte å

beidet vi gjør med å forløse stivnede avtrykk i oss selv være den viktigste og

”Mange har fra gammelt av mønstre som handler om å hjelpe andre på bekostning av egne behov. Det å ofre seg kan komme fra et ubevisst behov for anerkjennelse av å være et snilt menneske i andres øyne, eller en flink engel i Guds øyne. Når noe av livskraften er stivnet i slike mønstre, vil man fort få underskudd på energi, og man risikerer å bli utbrent.”

karre til oss mest mulig? Å være solidarisk på tom mage kan være som en olympisk øvelse i selvutvikling...

Ekspansjon fra et senter av Væren handler mer om å utvide sitt eget bevissthetsfelt omtrent som i en sirkel, mot enhetsfølelsen inni oss og mot det kollektive feltet vi har rundt oss. Å "høyne" bevisstheten dreier seg om å utvide seg i mange retninger slik at enhetsfølelsen kan bygges inn i vår dagsbevissthet. Det vi kan bidra med for å styrke fellesskapet vil da kunne være et mål på vellykkethet, fremfor å vinne en konkurranse. Dette utelukker ikke å ta

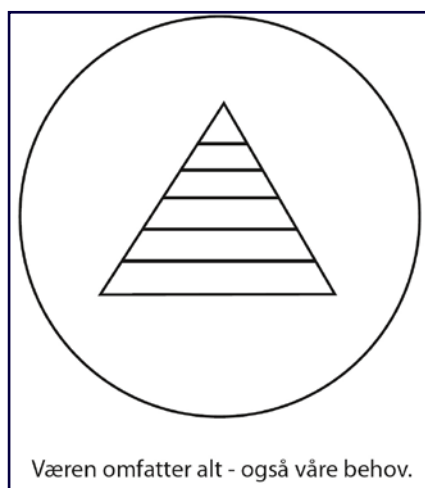
overkjøre andre og heller ta mer enhetlige hensyn i vår selvutfoldelse. På en måte kan vi si at "the winner shares it all"!

Det er verdt å merke seg at selv om vi er mer integrert i det kollektive, vil vi likevel ha et differensiert felt som gir oss en opplevelse av individualitet. Alle erfaringer vi har integrert gjør at vi har en bestemt grunntone som har sitt eget svingningsmønster. Siden ingen har nøyaktig like erfaringer, vil vi alle ha vår unike grunntone som gjør at svingningene i feltet vårt er differensiert fra andre mennesker og det kollektive feltet. På samme måte som alle medlemmer i et kor har sin egen unike stemme og samtidig synger i harmoni med hele koret, har vi alle en ren og unik grunntone som svinger i harmoni med universets kor når energiene våre flyter fritt. Da vil vi tiltrekke oss energier fra det kollektive som er i harmoni med verdiene og ønskene vi har i dypet av oss selv.

mest fundamentale forutsetningen for å bidra til å endre Jordens bevissthet.

Mange har fra gammelt av mønstre som handler om å hjelpe andre på bekostning av egne behov. Det å ofre seg kan komme fra et ubevisst behov for anerkjennelse av å være et snilt menneske i andres øyne, eller en flink engel i Guds øyne. Når noe av livskraften er stivnet i slike mønstre, vil man fort få underskudd på energi, og man risikerer å bli utbrent. Det eneste vi har oppnådd er kanskje å opprettholde mønstre som handler om dårlig evne til å ta vare på oss selv, slik at vi fortsetter å fore det kollektive med dette mønsteret.

Å gi fra hjertet er en annen sak! Når vi kjenner i vårt hjerte at det er noe vi virkelig har lyst til å gi, kommer det fra enhetsfølelsen i oss, og da flyter energiene fritt slik at arbeidet fyller oss med krefter, snarere enn å tappe oss. Etter hvert som vi har åpnet opp for enhetsfølelsen i oss kommer dette mer av seg selv.

Hvordan kan vi arbeide med det kollektive?

Ønsket om å bidra til en ny bevissthet på Jorden finnes dyp forankret blant mange mennesker som arbeider med selvutvikling. Som vi har sett kan ar-

Dersom vi ønsker å arbeide mer direkte på det kollektive, er det i hovedsak to innfallsvinkler som vi kan bruke:

1. Man kan arbeide på det mange oppfatter som et eget kollektivt felt, dvs.

Illustrasjonsfoto: colourbox.no

”Påvirkning som kommer fra Væren handler mer om å formidle noe ut i fra en drivkraft som kommer fra enhetsfølelsen i oss enn om å måtte overbevise andre. Gjennom tilstedeværelsen med vår egen bevissthet og budskap som kommer fra Væren hjelper vi andre å få kontakt med sin egen sannhet.”

det kollektive feltet i grupper som for eksempel en regjering, et folkeslag, en dyregruppe, eller hele det kollektive feltet på Jorden. Metoden som man bruker i Referansepunktterapi (Se Azaris Fredriksen sin hjemmeside - www.referansepunkt.no) for å forløse stivnede avtrykk i oss selv kan også brukes som en fjernhealingsmetode. Ved å ta kontakt med gruppebevisstheten kan man være med å anerkjenne de fastlåste avtrykkene i denne, og tillate at de løser seg opp slik at det blir fri flyt av energi. Ikke-biologiske former har også bevissthetsfelt som man kan arbeide med, som for eksempel en bedrift, et landområde, en bygning, etc.

2. Kommunisere og handle fra en tilstand av Væren, hvor man arbeider med og ut i fra den bevisste delen av bevisstheten. Dette kan skje i form av å holde kurs og foredrag, skrive artikler og bøker, være terapeut, formidle hjelp og medfølelse gjennom støttegrupper og internasjonalt hjelpearbeid, osv. Når vi kommuniserer ut i fra en tilstand av Væren, vil intuisjonen vår gjøre at vi velger formuleringer som treffer tilhørerne på et veldig dypt plan. Ren Væren vil da være den energien som preger hele vårt bevissthetsfelt, og dette gjør at tilhørerne kan sanse dette og komme i

kontakt med sin egen bevissthet av Væren. Denne bevisstheten kan påvirke tilhørernes underbevissthet og bidra til å skape nye valg og nye handlinger. Nye handlinger vil i sin tur kunne påvirke nervesystemet og gi impulser til nye måter å reagere på, og en positiv kjedereaksjon er i gang. Både Eckhart Tolle, Neale Donald Walsch og Barack Obama er eksempler på hvordan ett enkelt menneskes bevissthetsfelt kan smitte over på tilhørerne og skape optimisme og entusiasme.

Påvirkning som kommer fra Væren handler mer om å formidle noe ut i fra en drivkraft som kommer fra enhetsfølelsen i oss enn om å måtte overbevise andre. Gjennom tilstedeværelsen med vår egen bevissthet og budskap som kommer fra Væren hjelper vi andre å få kontakt med sin egen sannhet.

Horisont mot en åpnere verden

Så lenge vi styres av mønstre som oppfatter behov for anerkjennelse fra andre er vi sårbare for kritikk og andres meninger om oss. I alle menneskers egostrukturer finnes derfor forsvarsmekanismer som fungerer som et slags grensepolitiet som beskytter vårt eget felt. Dette grensepolitiet er basert på de samme overlevelsesmekanismer

som vi hadde i barndommen, den gangen vår livssituasjon var låst fast i den familiestrukturen vi var en del av. Det gjorde at livskraften vår ble låst fast i de handlingsmønstrene som ga oss anerkjennelse fra foreldrene, så langt inn i voksenalderen har det å holde på mønstrene derfor blitt assosiert med trygghet.

Når avtrykkene fra barndommen er anerkjent og forløst kan vi oppleve mer trygghet i oss selv, slik at behovet for å ha strenge grenser mot andre blir sterkt redusert. Den frie flyten av energi sørger for at vi kan oppleve oss som trygge i oss selv, i vår Væren. I stedet for strengt bevoktede grenseoverganger vil vi nå kunne ha en mer åpen horisont mot verden. Da vil også oppleve at verden er tilsvarende åpen mot oss, slik at vi på en naturlig måte får tilfredsstilt både de egobaserte behovene (som vi finner i Maslows behovspyramide) og behovene som kommer fra enhetsfølelsen i oss (som kjærlighet, vennskap og tilhørighet), og vi kan utfolde all vår skaperkraft i en harmonisk samskapelse med andre mennesker.

Kilden til overflod finnes nettopp i den samskapelsen som kommer fra enhetsfølelsen i oss. •